

ΕΡΡΙΚΟΥ Α. ΣΚΑΣΣΗ

Όμοτίμου καθηγητού τῆς Λατινικῆς Φιλολογίας

Ἀκαδημαϊκοῦ

IN THESAURUM LINGUAE LATINAE

*Addenda et corrigenda **

- T.L.L. II 14,47. 49 ἀντὶ Anaetica Anaeticus, Anaetis γρ. Anaētica, Anaēticus, Anaētis (Anahītis, Anaīticus) πρβλ. Ἀναίτις, Ἀναίτιδα καὶ ἐν Ἑπιγρ. Ἀνασίτεια (Anahīta).
 15,18 ἀντὶ Liv. 9,43,3 γρ. Liv. 9,43,2.
 15,33 ἀντὶ anagogē γρ. anagōgē (ἀναγωγή).
 15,60 ἀντὶ analemmata γρ. analēmmata (ἀναλήμματα).
 15,70 ἀντὶ analepticus γρ. analēpticus (ἀναληπτικός).
 17,63 Anaphē... Ov. met. 461.462 ἀνάγν. Ov. met. 7,461. 462. Ἐν συνεχείᾳ μετὰ τὰ χωρία ἐκ τοῦ Πλινίου πρόσθεσ Amm. 16,7,13. Τὸ τελευταῖον τοῦτο διέφυγε καὶ τὸν Perin (ἐν τῷ Onomast. Forcellini). Ἀξίον σημειώσεως ἐνταῦθα ὅτι παρὰ PWRE οὐδεμία παραπομπὴ γίνεται τοῦ Anaphē εἰς λατίνους συγγραφεῖς.
 18,21 ἀντὶ Anapulus γρ. Anaplūs (Ἀνάπλους).
 19,12 ἀντὶ Mart. 13,53 γρ. Mart. 13,52.
 19,33 Isid. orig. 2,12,1. 2,12,2. Τούτοις πρόσθεσ καὶ 2,12,6.
 20,16 ἀντὶ Anatellon γρ. Anatellōn (Ἀνατέλλων).
 20,30 ἀντὶ Anathallon γρ. Anathallōn (Ἀναθάλλων).
 20,82 ἀντὶ Anathoth γρ. Anathōth (Ἀναθώθ).
 21,3, 6 ἀντὶ Anathothites γρ. Anathōthitēs (Ἀναθωθίτης).
 22,65 Anaxipolis m. Ἀναξίπολις *Thasius*, Varro rust. 1,1,18 Plin. nat. 1 ind. auct. 8. 10. 14. 15. 18 ex Anaxipoli Thasio. Τούτοις πρόσθεσ καὶ Col. 1,1,9.

* Ἄλλα δημοσιεύματά μου ὑπὸ τὸν αὐτὸν τίτλον : 1) ἐν τῷ περιοδικῷ Πλάτωνι. Ἀθῆναι 1950. 2) ἐν τῷ αὐτῷ περιοδικῷ. Ἀθῆναι 1951. 3) ἐν τῇ Ἑπετηρ. Ἑταιρ. Βυζαντ. Σπουδῶν. Ἐν Ἀθήναις 1953. 4) ἐν τῷ ἐπιστημον. περιοδ. Ἀθηνᾶ. Ἐν Ἀθήναις 1953. 5) ἐν τῇ Ἑπιστημ. Ἑπετηρ. τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν ἔτ. 1955-1956. 6) ἐν ἰδίῳ τεύχει « Παρατηρήσεις εἰς τὸν Θησαυρὸν τῆς Λατινικῆς γλώσσης ». Ἀθῆναι 1917.

- T.L.L. II 23,52 ἀντὶ Cat. 64,369 γρ. Catull. 64,369 (κατὰ τὸν Index).
 Ἴδ. κατωτ. 98,37.
- 24,52 ἀντὶ Curt. 5,12,12 γρ. Curt. 5,12,2.
- 28,30 Ciris 443 men inter matres ancillarisque... maritos...
 ἀντὶ maritos γρ. maritas.
- 28,82 Sen. epist. 47,17 dabo consularem aniculae... servientem, dabo ancillula divitem ἀντὶ ancillula γρ. ancillulae.
- 36,45 Andreās, -ae *m.*, Ἀνδρέας, *nom. Graecorum...* Andriās, -ae (*nom.*) *servi*. Τοῦ πρώτου γίνεται παραπομπή εἰς Vitruv. 9,8,1 (ἐκδ. V. Rose). Ἀλλ' ἐκεῖ σημειοῖ ὁ Rose ἐν τῷ appar. crit. andrias *G H*. Ἀλλὰ διὰ τὸ αὐτὸ χωρίον τοῦ Βιτρούβιου ὁ νεώτερος ἐκδότης F. Krohn (Lips. 1912) εἰσάγει εἰς τὸ κείμενον τὴν γραφὴν Andrias, σημειῶν ἐν τῷ appar. crit. andrias *x* (ὅπερ *x* δηλοῖ τὸ ἀπολεσθὲν ἀρχέτυπον ἐξ οὗ ἐπήγασαν οἱ κώδδ. *G* καὶ *H*). Θὰ ἔπρεπεν ἄρα ἐν τῷ λήμματι Andreas τοῦ T.L.L. νὰ σημειωθῇ, ὡς γίνεται ἀλλοῶς ἐν παρομοίαις περιστάσεσιν, ἐντὸς παρενθέσεως καὶ ἡ γραφὴ τῶν *G H* (= *x*) Andrias, διότι ἄλλως ὁ ἀναγνώστης ἀκολουθῶν τὸν T.L.L. θὰ νομίσῃ ὅτι τὸ Andrias ἀναφέρεται μόνον εἰς ὄνομα δούλων (ὡς ἐν Ἐπιγρ. VI 2353). Ὁ Forcellini-Perin τοῦναντίον σαφῶς διακρίνει (ἰ. Onom. No 3). Τοῦ Andrias τοῦτου (Vitr. ξ.δ.) ἐφευρέτου ὥρολογίου « πρὸς πᾶν κλίμα » οὐδεμία μνεία γίνεται παρὰ τῷ PWRE.
- 37,29. 30 Androclēs... Androclus... Gell. 5,14,10... (Aelian. hist. an. 7,48 Ἀνδροκλῆς). Μετὰ τὸ Ἀνδροκλῆς καὶ ἐντὸς τῆς παρενθέσεως πρόσθετες cf. Sen. benef. 2,19,1.
- 38,69 ἐξ. Andronīcus, -ī, *m.* Ἀνδρόνικος *homines Graeci*: Liv. 37,13,9. 45,31,15 Vitruv. 1,6,4 πρόσθετες (Cet. Fav. II cf. Varro rust. 3,5,17) καὶ μετὰ τὸ Curt. 7,3,2 πρόσθετες Gell. 20,5,10 Symm. epist. 8,22. Amm. 19,12,11.
- 38,82 ἀντὶ andronitis γρ. andrōnītis (ἀνδρωνίτις).
- 39,31 Androtiōn... Ἀνδροτίων, *scriptor*. Varro rust. 1,1,10 *al.* Διατὶ τοσαύτῃ πτωχείᾳ παραπομπῶν περὶ ἐνὸς συγγραφέως γεωργικῶν; Ὁ Perin πλουσιώτερος (Col. 1,1,10. Plin. nat. ind. auct. 1,8. 10. 14). Ὁ PWRE ἀσχολεῖται μόνον περὶ τοῦ ἱστορικοῦ Ἀνδροτίωνος.

- T.L.L. II 40,38 ἀντὶ Anemurium, Anemuriēnsis, Anemurius γρ. Anemūrium, Anemūriēnsis, Anemūrius.
- 51,45 ἀντὶ Cat. 64,113 γρ. Catull. 64,113 (κατὰ τὸν Index). Ἰδ. κατωτ. 98,37.
- 60,6 Plin. nat. 4,75 primas angustias Hellespontum vocant, laxitas Propontis appellatur γρ. vocant... laxitas Propontis appellatur.
- 61,74 ἀντὶ Cat. 64,359 γρ. Catull. 64,359 (κατὰ τὸν Index). Ἰδ. κατωτ. 98,37.
- 63,78 Cic. top. 69 bona... longe et late pervagata angustis *antereponantur*. Μήπως τὸ χωρίον τοῦτο πρέπει νὰ καταταχθῇ ὑπὸ ἄλλο λῆμμα (angustum, ἰ οὐ.), ὡς κατατάσσουσιν καὶ ἄλλοι; (Georges ἐν τῷ Λεξικῷ αὐτοῦ).
- 65,29 Τοῦ λήματος anhelātor ἐν καὶ μόνον μνημονεύεται χωρίον (Plin. nat. 21,156 prodest (*thymum*) et orthopnoicis et anbelatoribus (anhelatoriis vel anhelationis *codd.*). Τοῦτῳ πρόσθετες καὶ Plin. nat. 22, 105 anhelatoribus et in tussi vetusta cum porro et aceto datur ἔνθα μάλιστα πλήρης συμφωνία τῶν κωδίκων. Ἡ λ. ἄρα anhelator δὲν εἶναι ἐκ τῶν ἁπλῶς εἰρημένων.
- 65,31 Ἐνταῦθα θὰ ἔπρεπε νὰ τεθῇ τὸ λ. anhelātus, -ūs *m.* = anhelitus, -ūs *ā.* ἐὰν ὀρθῶς σημειώνεται τοῦτο παρὰ τῷ Λεξικογράφῳ Georges, ὅστις παραπέμπει εἰς Macr. de diff. § 1 (vol. 1, p. 229 *ed. Ian*).
- 66,23 ἀντὶ Cat. 63,31 γρ. Catull. 63,31 (κατὰ τὸν Index). Ἰδ. κατωτ. 98,37.
- 68,44 ἀντὶ aniatrologetos γρ. aniatrologētus (πρβλ. ἱατρολογία [= ἀνιαιτρολόγητος]).
- 68,52 Μετὰ τὸ λ. Anicetus (γρ. Anīcētus πρβλ. Ἀνίκητος) πρόσθετες λ. Anīciānus *v.* Ann- (ἐν II, p. 106,80).
- 68,73 Παραλείπεται τὸ λ. Anichiae, -arum *f. opp. Boeotiae*. Plin. nat. 4,26 in Boeotiae... reliqua oppida... Eleutheriae... Anichiae.
- 69,20 Θὰ ἔπρεπε νὰ σημειωθῇ ἐνταῦθα τὸ λ. Anidus, ὅπερ διατηροῦσιν ἔτι — οὐχὶ ὀρθῶς — ἔνιοι Λεξικογράφοι (Klotz, Onomast. Forcell. - Perin, Gaffiot), παραπέμποντες εἰς τὸ μοναδικὸν χωρίον τοῦ *Liv. 40,38,3 εἰ καὶ ὁ πρῶτος τούτων παρατηρεῖ Anidus höchst zweifelhaft, ὁ δὲ δεύτερος παραπέμπει εἰς Drakenborch, Liv. ἔ.ἀ. Nūn ἀντ' αὐτοῦ ἀναγινώσκεται Aruani.

- T.L.L. II 82,39 Plin. nat. 10,188 salamandrae, animal lacertae figurae. Ἀντὶ figurae ἀνάγν. figura.
- 85,68 ἀντὶ Cic. Tim. 10 γρ. Cic. Tim. 35 (κατὰ τὸν Index). Ἰδ. κατωτ. 98,37.
- 86,60 Pac. trag. 91 *caelum, aether* quidquid est hoc, omnia animat, format, alit, auget, creat. Μετὰ τὸ creat πρόσθετες τὴν παρένθεσιν (Cic. div. 1,131).
- 96,22 ἀντὶ Cat. 15,3 γρ. Catull. 15,3 (κατὰ τὸν Index). Ἰδ. ἐπόμε. 98,37.
- 98,37 ἀντὶ Cat. 2,10 γρ. Catull. 2,10, Ἡ πληρεστέρα, ὥς ὁ Index ἀπαιτεῖ, ἀναγραφή τοῦ ὀνόματος τοῦ ποιητοῦ εἶναι κατ' ἐξοχὴν ἐνταῦθα ἀναγκαῖα καὶ ἐπιβεβλημένη πρὸς ἀποφυγὴν συγχύσεως, ἐὰν μάλιστα τύχη νὰ προηγῶνται Κικερωνεῖα χωρία, ὥς συμβαίνει ἐνταῦθα, ὥστε νὰ ἀμφιβάλλῃ τις ἂν πρόκειται περὶ χωρίου τοῦ Κατούλλου ἢ περὶ χωρίου ἐκ τῶν κατὰ Κατιλίνα λόγων τοῦ Κικερωνος.
- 99,2 ἀντὶ Cat. 63,38 γρ. Catull. 63,38 (κατὰ τὸν Index). Ἰδ. προηγ. 98,37.
- 99,6 Verg. Aen. 1,57 mollitque animos et temperat ira. Ἀντὶ ira ἀνάγν. iras.
- 99,58 ἀντὶ Cat. 109,4 γρ. Catull. 109,4 (κατὰ τὸν Index). Ἰδ. ἀνωτ. 98,37.
- 106,32 ἀντὶ Liv. 39,9 γρ. Liv. 39,13,9.
- 109,15 ἀντὶ Liv. 44,1 γρ. Liv. 40,44,1.
- 124,42 ἀντὶ Cat. 25,1 γρ. Catull. 25,1 (κατὰ τὸν Index). Ἰδ. ἀνωτ. 98,37.
- 151,58 ἀντὶ Cat. 64,234 γρ. Catull. 64,234 (κατὰ τὸν Index). Ἰδ. ἀνωτ. 98,37.
- 152,36 Μετὰ τὸ λ. *antennatus* πρόσθετες τὸ λ. *Antennacum, ī n. Amm.* 18,2,4. Τοιοῦτον λῆμμα δὲν ὑπάρχει οὔτε ἐν τῷ T.L.L. οὔτε ἐν τῷ Onomasticon τοῦ Forcellini - Perin οὔτε παρ' ἄλλοις Λεξικογράφους, οὔτε ἐν τῇ Ἑγκυκλοπαίδείᾳ τοῦ PW. Τὸ περίεργον δ' εἶναι ὅτι οὐδ' αὐτὸς ὁ Index rerum τῆς ἐκδόσεως ὑπὸ V. Gardthausen τοῦ Ἀρμμανοῦ Μαρχελλίνου περιέλαβε τὸ λῆμμα τοῦτο.
- 161,77 *anteverto et antevertor v. verito* (-vort - Plaut. Ter. Cic. Lael. 16. Apul. Mart. Cap.). Μετὰ ταῦτα ἔδει νὰ μνημονευθῇ ἐν τῷ οἰκίῳ τόπῳ τὸ λ. *Antevorta* (πρβλ. καὶ *Postverta*).
- 165,52 *Anthusianī* (γρ. *Anthusiānī*), -ōrum. *Scythae* (*Sacae*)

Plin. nat. 6,50. Ἄλλ' ἐνταῦθα ὑπάρχει καὶ γραφὴ Antariāni. Ὁ Λεξικογράφος Georges οὐδέτερον τούτων περιέλαβεν. Ἄλλοι ἔχουσιν ἀμφότερα τὰ λήμματα κχωρισμένως καὶ παραπέμπουσιν εἰς τὸν Πλίνιον (ξ.ἀ.). Ὁ Perin ἐν τῷ Ὀνομαστικῷ γράφει Antariāni v. Anthusiāni ὅπερ ὁμως — ἐκ παραδρομῆς ἴσως — παραλείπεται ἐν τῷ οἰκειῷ τόπῳ. Ὅθεν πρὸς ἀποφυγὴν σάλου καὶ παραδοχῆς διπλοῦ λήμματος ὁ T.L.L. θὰ ἔπρεπε νὰ καταχωρίσῃ λῆμμα Antariāni μετὰ παραπομπῆς εἰς λ. Anthusiāni ἢ λ. Anthusiāni καὶ ἐκεῖ νὰ ἀναγράψῃ (ὡς ἄλλαχοῦ πράττει) ἐντὸς παρενθέσεως (v. Antariāni).

T.L.L. II 170,74* Antinoupolis (γρ. Antinoūpolis) Ἀντινόου πόλις, Ἀντινοόπολις. 1. oppidum Paphlagoniae: Tab. Peut. 9,4 Antoniopropolis, *mutatur in* Antinoupolis cf. Amm. 18,9,1 Antoninupolis. 2. *apud Graecos passim pro Antinoi oppido Aegypti*. Ταῦτα νομίζομεν ὅτι εἶναι ἑλλειπῆ. Πρῶτον ἐν τῷ ὑπ' ἄρ. 1 θὰ ἔπρεπεν ὁ συντάκτης τοῦ λ. Diehl νὰ μνημονεύσῃ (ἐν λ. Antinoun, Antinoūpolis) τὸ χωρίον τοῦ Ἀμμιανοῦ 22,16,2 Hermopolim habet et Copton et Antinou (sc. polin ἐν Αἰγύπτῳ), δεύτερον τὸ ὑπ' ἄρ. 2 ἀφῆκεν ἀμάρτυρον.

187,49 antistrophē, -ēs f. ἀντιστροφὴ (ἔπονται δλίγα τινὰ παραδείγματα). Οὐδεμία μνεῖα γίνεται καὶ τοῦ λατιν. τύπου antistrophā, -ae f. Macr. somn. 2,3,5 in ipsis quoque hymnis deorum per stropham et antistropham metra canoris versibus adhibebantur.

190,74 Ἰδὲ ὑποσημ. ἀνωτ. 170,74.

198,58 ἀντὶ Mart. 3,29 γρ. Mart. 3,29,2.

201,83 ἀντὶ Cat. 64,203.379 γρ. Catull. 64,203.379 (κατὰ τὸν Index). Ἰδ. ἀνωτ. 98,37.

205,21 ἀντὶ Curt 8,2 γρ. Curt. 8,11,2.

250,77. 79 ἀντὶ apophoreticum, apophoreta, apophoretus γρ. apophoreticum, apophorēta, apophorētus (πρβλ. ἀποφόρητα, ἀποφόρητος).

313,64 Gloss. II 420,65 προσαπαγγέλλομαι adpromitto γρ. προσεπαγγέλλομαι.

* Ἐν τῷ περιόδ. « Πλάτωνι » (ἔτ. Γ', τευχ. Β', 1951, σ. 244) ἐγράψαμεν ὅτι ἔδει νὰ προστεθῇ λ. Antōnīnūpolis εἰς T.L.L. (II 170,74). Τὸ λ. τοῦτο προσθετόν οὐχὶ ἐνταῦθα ἀλλ' ἐν II 190,74.

- T.L.L. II 407,40 Ὑπὸ τὸ λ. *arbiter* σημειοῦται Liv. 25,29,4 (*Syracusani ad Marcellum* :) caede eorum qui oppressas tenebant Syracusas... nostri arbitri esse coepimus. Ἀλλὰ τὸ χωρίον τοῦτο δὲν ἀνήκει ἐνταῦθα, ὡς ἐσφαλμένως κατεχωρίσθη, ἀλλ' εἰς τὸ λήμμα *arbitrium* ἔνθα καὶ ὁρθῶς ἀναγράφεται (p. 414,76) μετὰ τῆς αὐτῆς παραπομπῆς εἰς τὸν Λίβιον (ἔ.ἀ.). Ἀπαλειπτέον ἄρα ἐντεῦθεν τὸ χωρίον τοῦτο, ὅπερ καλῶς ἔχει ἐν p. 414,76. Ἐκ τῶν ὑστέρων εἶδομεν ὅτι τὴν παραδρομὴν ταύτην τοῦ T.L.L. ἐσημείωσεν ἤδη καὶ ὁ δοιδίμος καθηγητὴς μου Σπυρ. Βάσης (ἐν Ἀθηνᾶς τόμ. 16, σελ. 232) πλὴν ὅμως ἐκείνος δὲν παρατήρησεν ὅτι αὐτὸς οὗτος ὁ Θησαυρὸς τῆς Λατιν. γλώσσης καταχωρίζει τὸ αὐτὸ χωρίον τοῦ Λιβίου ἐκεῖ ἔνθα πράγματι ἀνήκει τ.ἔ. εἰς τὸ λήμμα *arbitrium* καὶ ὄχι εἰς τὸ *arbiter* (p. 414,76).
- 414,76 Τοῦ *arbitrii* esse παρατίθενται διάφορα χωρία ἐξ ἄλλων συγγραφέων καὶ ἐκ τοῦ Σενέκα. Τούτοις πρόσθετος Sen. dial. 11,9,3 nunc animus fratris mei velut ex diutino carcere emissus, tandem sui iuris et arbitrii, gestit...
- 454.77-78 Ἐν λήμματι *Archias et Archia* γίνεται ἀπλῶς παραπομπὴ εἰς τὸν Nep. Pel. 3,2 ἄνευ τινὸς περαιτέρω ἐπεξηγήσεως, ἐνῶ ὑπάρχει καὶ διάφορος γραφὴ *Archīnus* (Ἀρχίνος), ἣν δέχονται ἔνιοι ἐκδόται (ἐν οἷς ἡ Guillemin [ἔκδ. Budé] καὶ ὁ H. Färber [ἔκδ. Tusculum 1952]). Ἐν τούτοις οἱ Λεξικογράφοι (T.L.L., Forcellini-Perin, Klotz, Georges, Gaffiot κ.ἀ.) οὐδεμίαν τούτου μνείαν ποιοῦνται. Μόνον ἐν τῷ εἰδικῷ Λεξικῷ τοῦ Νέπωτος (G. Koch - K. Georges) γίνεται διάκρισις τῶν δύο τούτων ὀνομάτων (*Archias*, einer der *Böotarchen*. *Archinus*, *Athener*). Οἱ αὐτοὶ ὡς ἄνω Λεξικογράφοι ἐν λ. *Archias* ἀγνοοῦσι τὸν *Archias* τοῦ Νέπωτος.
- 460,6 *Archenē* v. *Arzanene* γρ. *Arzanēna*. Ἰδ. κατωτ. p. 744,7.
- 506,23. 27 ἀντὶ *Areopolitēs* *Areopolitānus* γρ. *Areopolitēs* *Areopolitānus*.
- 507,1. 18.42 ἀντὶ *Areopagus*, *Areopagitēs* Ἀρειοπαγεῖτης, *Areopagīticus* Ἀρειοπαγειτικός γρ. *Arēopagus* (Ἀρειος Πάγος), *Arēopagītēs*, *Arēopagīticus* (πρὸβλ. Varro ling. 7,19 *Areopagitae ab Areopago*). Ἄλλως ἔχει ἐν τῇ Ἑλλην. γλώσσῃ, ἔνθα τὸ ὁρθὸν εἶναι Ἀρεοπαγίτης, Ἀρεοπαγιτικός).

- T.L.L. II 560,78 ἀντὶ Cat. l.l. Cat: 64,60. Cat. 66,59 γρ. Catull. l.l. Catull. 64,60. Catull. 66,59 (κατὰ τὸν Index). Ἰδ. ἀνωτ. 98,37.
- 636,65 ἀντὶ Arrhetos γρ. Arrhētos (Ἄρρητος).
- 645,6 Artōrius... Ἀρτώριος, M. Artorius Asclepiades *medicus*, Octaviani amicus. Ταῦτα γράφονται ἄνευ τινὸς μαρτυρίας. Προσθετέον ἄρα μετὰ τὸ amicus. Vell. 70,1 (Flor. 4,7,9).
- 649,69 ἀντὶ Suet. Tib. 69 γρ. Suet. Tib. 68.
- 744,7 Arzanena (γρ. Arzanēna Ἀρζανηνή). Τῆς χώρας ταύτης φέρονται τρία χωρία (Amm. 25,7,9, Eutr. 6,9,1 καὶ Plin. nat. 6,128), ὃν τὸ μὲν δεύτερον τοῦ Εὐτροπίου ὡς Arzianena, τὸ δὲ τρίτον τοῦ Πλινίου ὡς Archene. Παραλείπει ἄρα ὁ T.L.L. λ. Arzianēna μετὰ παραπομπῆς εἰς Arzanēna, ὡς πράττει διὰ τὸ Archene. Ἄλλ' ἐκτὸς τούτου παρὰ Πλινίῳ ὁ ἐκδ. Jan-Mayhoff, ὃν ἀκολουθεῖ ὁ T.L.L. ἐν τῷ οικείῳ χωρίῳ τοῦ Πλινίου ἀντὶ Archene ἔχει Arrhene. Τοιοῦτον ἐπίσης λῆμμα δὲν ὑπάρχει ἐν τῷ T.L.L. εἰ καὶ τοῦτο εἶναι γραφὴ κώδ. ὡς καὶ τὸ Archene. Δυστυχῶς δὲ λῆμμα Archene ἢ Arrhene οὐδεὶς τῶν νεωτέρων Λεξικογράφων ἔχει πλὴν μόνον τοῦ Gaffiot περιοριζομένου καὶ τούτου μόνον εἰς τὸ πρῶτον.
- 763,20 ἀντὶ Asciburgium γρ. Ascibūrgium (Ἀσκιβούργιον).
- 767,5. 8 1. Ascitae... 2. Ascitae γρ. ἐν ἀμφοτέροις Ascitae (Ἀσκίται).
- 771,51 Ascodrugitae γρ. Ascodrūgītae (Ἀσκοδροῦγοι, Ἀσκοδρουγῖται).
- 777,7 Lib. col. gromm. I p. 277. Κατὰ τὸν Index τοῦ T.L.L. τὸ gromm. παρέλκει (πρβλ καὶ II 1536,30).
- 777,33 Ascurum bell. Afr. 23,1. Μήπως γρ. Ascūrum ὡς ὁ ἐκδότης Dinter ἐν τῷ Index σημειοῖ;
- 796,75 Asmurna γρ. Asmūrna (Ἀσμούρνα).
- 797,7 asomatos γρ. asōmatos (ἀσώματος).
- 800,14 Asparata v. Aspacarae. Ἐκεῖ φέρεται: Aspacarae *gens Serica* Amm. 23,6,66 *paulo post urbis nomen traditur Asparata, ab hoc vix diversum v. Tomaschek, PW. II 1709 sub Aspakarai*. Ἄλλ' ὁ ἐκδότης τοῦ Ἀμμιανοῦ Gardthausen, οὗ τὸ κείμενον ἀκολουθεῖ ὁ T.L.L., εἰσήγαγεν ἐκ διορθώσεως εἰς τὸ κείμενον Aspa-

- cara ἀντὶ τῆς γραφῆς τῶν κωδδ. Asparata. Σημειωτέον ἐνταῦθα ὅτι λήμματα Aspacarae, Aspacara, Asparata οὐδεὶς τῶν μεγάλων Λεξικογράφων ἔχει.
- T.L.L. II 852,4 ἀντὶ Liv. 8,4,2 γρ. Liv. 8,4,12.
 875,4 Quint. 1,4,20 γρ. Quint. 1,4,21.
 894,83 Plin. nat. 36,127 (*de magnete lapide*) ferrum ut proprius venit, adsilit ἀντὶ proprius γρ. propius.
 907,25 Tac. ann. 12,5 non luxi aut voluptatibus adsuefactus, ἀντὶ luxi γρ. luxui.
 946,43 Astelphus, ἱ, Arriano Ἀστέλαφος, *amnis in ora Ponti*. Plin. nat. 6,14 *etc.* καὶ τέλος παραπέμπει εἰς PWRE II 1780 *sub* Astelephos. Πρῶτον διορθωτέον τὸ Ἀστέλαφος εἰς Ἀστέλεφος καὶ δεύτερον παρατηρητέον ὅτι ἐν τῇ ἐκδόσει τοῦ Πλινίου ὑπὸ Jan - Mayhoff εἰσῆχθη ἡ γρ. Astelephus. Προστεθῆτω ἄρα εἰς τὸν T.L.L. τοιοῦτον λῆμμα ἐν συσχετίσει πρὸς τὸ Astelphus. Παρὰ τῷ Forcellini - Perin οὐδέτερον τῶν λημμάτων τούτων ἀπαντᾷ. Τὸ Ἀστέλαφος παρανεγνώσθη ἴσως ἐκ χωρίου παραληφθέντος ἐκ τοῦ PWRE ἔ.ἀ.
 949,28.33 ἀντὶ asteritēs vel astritēs... asteritēs γρ. asteritēs vel astritēs... asteritis (ἀστερίτης, ἀστρίτης, ἀστεριτίς).
 971,32 (*cf.* Prop. 4,1,107 p. 969,79) μετὰ τὸ 969,79 πρόσθετες *et* p. 971,74.
 971,74 Prop. 4,1,107 (p. 969,79) *versusque per astra trames Itali*). Ἀντὶ *versusque* ἀνάγν. *verusque* ὡς ὁρθῶς φέρεται ἐν p. 969,80.
 978,52 ἀντὶ Vell. 1,172 γρ. Vell. 1,17,2.
 991,54 ἀντὶ asynartetetus γρ. asynartētus (ἀσυνάρτητος).
 1016,57 ἀντὶ atelia γρ. atelia ἀτέλεια.
 1025,73 ἀντὶ Athambetus γρ. Athambētus (ἀθαμβής, [Ἀθάμβητος]).
 1089,27 ἀντὶ Tac. ann. 3,45 γρ. Tac. ann. 3,54.
 1091,17 Πρόσθετες λῆμμα *atquin*, v. II, p. 1085,15 *sq.*
 1104,75 ἔξ. Πρόσθετες Liv. 28,29,7.
 1104,78 Atria Galba *uxor Pisonis*: Tac. ann. 5,59. Οὐδεμία μνεία γίνεται ἐνταῦθα περὶ τοῦ Atria ἐν τοῖς χογρ. Ἐν ταῖς νεωτέραις ἐκδόσεσιν ἀναγινώσκεται Satria. Ἐπὶ πλεόν οὐχὶ ὁρθῶς ἔχει ἡ παραπομπή (ὡς ἐν τῷ περιοδ. Ἀθηνᾶ, τ. ΝΖ', σ. 238 ἐσημειώσαμεν) Tac. ann. 5,59 ἀντὶ 15,59.

- T.L.L. II 1096,72 ἀντὶ Atrēius γρ. Atrēius (Atrēus) πρβλ. Ἀτρείος.
 1107,63 ἀντὶ atrotus γρ. atrōtus (ἄτρωτος).
 1110,53 ἀντὶ Hor. carm. 2,1 γρ. Hor. carm. 2,1,24.
 1125,30 ἀντὶ Caes. Gall. 3,89,1 γρ. Caes. civ. 3,89,1.
 1143,80 Trag. inc. 119 mento summan aquam attingens. Μετὰ
 τὸ attingens συμπλήρωσον (Cic. Tusc. 1,10).
 1157,40. 41 ὡς ἐρμηνεία τοῦ adtonitus φέρεται 2 i. q. *intentus*,
arrectus, *attentus*... Gloss. *intentus arrectus etc.* Ἀντὶ
 τοῦ arrectus νομίζομεν ὅτι δέον νὰ τεθῇ erectus (πρβλ.
 Sen. epist. 72,8 ad rapinam alterius [*sc. rei*] erecti
 et adtoniti). Τὸ erectus φέρει ὡς συνώνυμον ὁ T.L.L.
 ἐν p. 1158,19 χωρὶς ὅμως νὰ παραλείπῃ καὶ τὸ arrectus.
 1160,16 ἀντὶ Sen. nat. 5,18,3 γρ. Sen. nat. 5,18,13.
 1160,20 Apul. met. 10,28 perniciem... medullae penitus adtra-
 xerunt. Τὸ παρατιθέμενον χωρίον κακῶς φέρεται ἀνήκον
 εἰς Apul. 10,28 ἐνῶ τοῦτο ἀνήκει εἰς Apul. 10,26 per-
 niciem caecam totis visceribus furentem medullae pe-
 nitus adtraxerant. Ἡ αὐτὴ παραπομπὴ (10,28) σημειοῦ-
 ται ὀλίγον ἀνωτέρω (p. 1159,56) ἄνευ παραθέσεως τοῦ
 χωρίου. Αὕτη ἔχει ὁρθῶς ἀναφερομένη εἰς τὸ ἐξῆς χωρίον
 τοῦ αὐτοῦ Apul. 10,28 confestim cubiculariis mulieris
 adtractis vi tormentorum veritatem eruit.
 1162,77 ἀντὶ Caes. Gall. 1,14,4 *gladiatoribus* equos attribuit
 (cf. 1,24,2) γρ. Caes. civ. 1,14,4 (cf. 1,24;2).
 1163,80 Plin. nat. 16,17 tertium locum ei (*salico*) in aesti-
 matione ruris Cato attribuit. Πρῶτον ἀντὶ Plin. nat.
 16,17 γρ. 16,176 καὶ δεύτερον ἀντὶ salico γρ. salici.
 Δὲν ὑπάρχει λέξις salicum ἀλλὰ salix γεν. salicis.
 1165,5 ἀντὶ Caes. Gall. 1,42,1... cf. 7,34,2. Πρῶτον ἀντὶ Caes.
 Gall. 1,42,1 γρ. Caes. civ. 1,42,1, δεύτερον, μετὰ τὴν
 διόρθωσιν ταύτην, ἀντὶ cf. 7,34,2 γρ. cf. Gall. 7,34,2,
 τρίτον τὸ αὐτὸ χωρίον ἔχει ὁ T.L.L. καὶ p. 1164,64.
 Ποτέρα τῶν θέσεων εὐσταθεῖ;
 1165,25 Caes. Gall. 3,1,6... (cf. 7,8,1). Ἡ ἐντὸς παρενθέσεως
 παραπομπὴ εἶναι ἐσφαλμένη, διορθωτέον εἰς 7,81,4.
 1166,3 Rhet. Her. 4,52 pr. ἀντὶ τούτου γρ. Rhet. Her. 4,65.
 1176,68 ἀντὶ Lucan. 1,42 γρ. Lucan. 1,420.
 1190,69 Auchātēs v. Auchetes. Ἀλλὰ λ. Auchetes δὲν ὑπάρχει,
 ἐκτὸς ἐὰν ἤθελεν ὁ συντάκτης νὰ παραπέμψῃ ὑπὸ τὸ λ.
 Auchētae ἔνθα ἀναγράφεται τὸ Auchātēs.

- T.L.L. II 1195,24 Pis. 4 melioribus auctoribus reservari *agrum* ἀντὶ reservari γρ. reservavi.
- 1198,78 Cic. off. 3,110 cui (*senatui*) nisi ipse auctor fuisset. Πρόσθες καὶ αὐτ. off. 3,109 suasor et auctor fuit.
- 1204,41 (*Verg. Aen.*) 7,49 tu sanguinis ultimus auctor (Ovid. am. 1,3,8 met. 2,558. 13,142... ἀντὶ met. 2,558 γρ. 12,558.
- 1207,48 (ποβλ. αὐτ. 25 *B praevalente sensu scriptoris*)... Verg. g. 2,315 nec tibi tam prudens quisquam persuadeat auctor. Ἀλλ' ἐνταῦθα τὸ auctor δὲν ἔχει τὴν σημασίαν τοῦ scriptor (συγγραφεὺς) ἀλλὰ μᾶλλον τὴν τοῦ ἐπαίοντος καὶ συμβουλευόντος. Μεταθετέον ἄρα τὸ χωρίον τοῦτο εἰς τὴν οἰκείαν θέσιν.
- 1207,53 Ovid. trist. 2,411, 4,4,26. Τούτοις πρόσθες καὶ 5,1,68.
- 1242,51 ἀντὶ Curt. 8,13,14 γρ. 8,13,13.
- 1246,71-72 ἀντὶ Tac. ann. 4,1 γρ. Tac. ann. 1,4.
- 1246,74 μετὰ τὸ Sen. benef. 6,24,1 *parentes audacem iuventam liberorum frugalitati*... adplicant. Πρόσθες ἐντὸς παρενθέσεως (v. p. 1247,64), ὡς ὁρθῶς ἐνταῦθα γίνεται παραπομπὴ εἰς τὸ 1246,74.
- 1248,84 ἀντὶ (*Cic.*) dom. 26 γρ. dom. 28.
- 1257,46 Περὶ τῆς συντάξεως τοῦ audere μετὰ τῆς in + ἀφαιρ. (in aliquo, aliquā re) φέρονται χωρία ἐκ πολλῶν συγγραφέων πλὴν τοῦ Τακίτου, ὅθεν πρόσθες καὶ Tac. hist. 2,93 plus in eo dilectu Valens audebat.
- 1265,29 ἀντὶ Verg. georg. 6,689 γρ. Verg. Aen. 6,689.
- 1281,33 ἀντὶ Plin. nat. 2,11,4 γρ. Plin. nat. 2,11,14.
- 1290,58 ἀντὶ cf. (*Quint.*) 8,5,2 γρ. cf. 8,5,12.
- 1317,57 ἐξ. Εἰς τὰ χωρία τοῦ Αὐγουστίνου (ἐν λ. *aversio*) πρόσθες καὶ Aug. vera rel. 2,3 ἐξ. a terrenis *aversio* et in unum deum verumque *conversio*.
- 1324,35 ἐξ. Ἐνταῦθα καταχωρίζονται τὰ οὐσιαστικοποιηθέντα οὖς. *aversum*, ἱ κ. *aversa*, ὄrum. Ἀλλ' ἐν τῷ προτέρῳ λήμματι ἐκτὸς τῶν δύο παραδειγμάτων τοῦ Πλινίου, ὧν τὸ πρῶτον ἐκ τοῦ ἐνδεκάτου βιβλ. § 248... in *aversum*, δὲν καταχωρίζεται καὶ τὸ ἄλλο ἐκ τοῦ αὐτοῦ βιβλίου § 256 in *aversum* (*cod. E S*: in *aversam codd. D F S*). Καὶ εἶναι μὲν τοῦτο, ὡς δέχονται οἱ Λεξικογράφοι παράδειγμα τοῦ τρίτου οὐσιαστικοπ. *aversa*, ae θ. (*sc. pars*) ἀλλὰ ὁ T.L.L. οὐδαμοῦ τὸ ἀναφέρει, καίτοι εἶναι μοναδικόν.

- *Η ἄρα θὰ ἔδει νὰ τὸ καταχωρίσῃ ἰδιαιτέρως, ἢ ἄλλως θὰ ἔπρεπε, ἀκολουθῶν τὴν γραφὴν τῶν κωδδ. *DF* νὰ τὸ καταχωρίσῃ ὑπὸ τὸ λῆμμα *adversum* (1324,39) μετὰ τὸ παράδειγμα τοῦ *Plin. nat.* 11,248. *Ἐν τούτοις ὁ νεώτατος ἔκδ. τοῦ Πλινίου (*Jan-Mayhoff*), ὃν ἀκολουθεῖ ὁ *T.L.L.*, δέχεται τὸ *aversa*, *ae*.
- T.L.L.* II 1332,38 ἀντὶ *Cic. ad Q. fr.* 34,2 γρ. *Cic. ad Q. fr.* 3,4,2.
- 1336,29 *Cato* 71 *adulescentibus vis...*, *senibus maturitas*. *Ἐξαλειπτεῖαι οἱ στιγμαὶ μετὰ τὸ *vis*, διότι οὐδὲν τοῦ χωρίου ἐν τῷ μεταξὺ παραλείπεται.
- 1346,5 *nota*: *Lucan.* 7,113 *auget eques stimulos*. *Ἀντὶ *Lucan.* 7,113 γρ. *Lucan.* 7,143.
- 1346,13 *Ovid. met.* 2,254 *montes sparsas Cycladas augent*. *Ἀντὶ *Ovid. met.* 2,254 γρ. *Ovid. met.* 2,264.
- 1355,60 *Liv.* 29,1,2... *eaque vos omnia bene iuvetis bonis auctibus auxitis*. *Ἀντὶ *Liv.* 29,1,2 γρ. *Liv.* 29,27,2.
- 1357,48 *Cato* (*Gell.* 18,2,7) *or.* 20 *eodem convenae conplures ex agro accessitavere. eo res eorum auxit*. *Ἀντὶ *Gell.* 18,2,7 γρ. *Gell.* 18,12,7 καὶ τὴν ὅλην παραπομπὴν ἄλλιν, ὥς ἀλλαχοῦ *Cato orig.* 1 frg. 20 (*Gell.* 18,12,7).
- 1414,24 *Tac. ann.* 4,63 *adduntur Sententiae ut... mansisset*. *Ἀντὶ *Tac. ann.* 4,63 γρ. 4,64.
- 1462,5 Μετὰ τὸ λ. *Aulestes* (γρ. *Aulestēs*) πρόσθετες λ. *Aulētēs* Αὐλητῆς (ἐπὶ κλησὶς Πτολεμαίου ΙΑ' τῆς Αἰγύπτου) **Cic. Rab. Post.* 28 *nam ut ventum Alexandriam ad Auleten, iudices...* (ἔκδ. *Orelli* 1826, καὶ ἐν ἄλλαις προγενέστεραις, ἐνῶ ἢ ἔκδ. *Orelli-Baiter-Halm* 1856 καὶ αἱ νεώτεραι ἔχουσι παραλείψει τὸ *ad Auleten*). Πάντως ὁ *T.L.L.* ἔπρεπε νὰ μνημονεύσῃ τὸ *Auletes* ὥς γίνεται μνεῖα τούτου παρὰ τῷ *Forcellini-Perin*.
- 1473,41 *Catull.* 64,84 *nave levi nitens ac lenibus auris*. Πρόσθετες μετὰ τὸ *auris* τὸ ἐξῆς (*cf.* *Sen. Med.* 304 *levibus auris*). Τὸ χωρίον τοῦτο ἀναφέρει ὁ *T.L.L.* (p. 1478, 25) ἀλλὰ πρὸς δῆλωσιν τῆς συνάφειας τοῦ *auris* πρὸς τὸ ἐπίθ. *levis* καὶ οὐχὶ πρὸς παραβολήν.
- 1492,55 *Aureus mons*... *Eutr.* 9,17,2. Πρόσθετες καὶ 9,20,2.
- 1495,69 ἀντὶ *Cic. ad Q. fr.* 2,15 γρ. *Cic. ad Q. fr.* 2,15,4.
- 1501,46 ἀντὶ *auripigmentum* γρ. *auripigmentum*.
- 1502,33 κ. 45 *Ἀναφέρονται κεχωρισμένως δύο χωρία τοῦ *Κικέρωνος de nat. deor.* 2,144 (στ. 33) καὶ πάλιν 2,144

- (στ. 45), ἐνῷ πρόκειται περὶ τοῦ αὐτοῦ χωρίου, καὶ μάλιστα τὸ δεύτερον προηγείται τοῦ πρώτου ἐν τῷ Κικερωνείῳ τόπῳ.
- T.L.L. II 1506,25 Cic. fin. 2,49 ut... eam (*Voluptatem*) tantum ad aurem admonerent,... ut caveret. Ἀντὶ Cic. fin. 2,49 γρ. Cic. fin. 2,69.
- 1536,30 Lib. col. I p. 20 ager Ausculinus. Πρόσθες καὶ p. 260, 261. Ἰδ. καὶ p. 777,7.
- 1559,20 *nota*: *Plin. nat.* 24,43 medicum in valitudine Considiae... omnem curam austeram recusantis diu efficaciter usum esse lacte caprarum ἀντὶ curam γρ. curationem ὥς ἔχει τὸ χωρίον καὶ ὥς ὁρθῶς ἀλλαχοῦ τοῦ T.L.L. (τόμ. IV p. 1476,51) φέρεται.
- 1599,50 ἀντὶ Autobulus γρ. Autobulus (Αὐτόβουλος).
- 1562,59 ἀντὶ Austrinus γρ. Austrinus.
- 1599,74 autogennetor γρ. autogennētor (αὐτογεννήτωρ).
- 1600,41 ἀντὶ automatoroeetos γρ. automatoroeētos (αὐτοματοποίητος).
- 1615,82 Tac. ann. 6,37 Tiberio, cum Delmaticum bellum conficeret, haud inglorius auxiliator *Oropasdes*. Ἀντὶ *Oropasdes* γρ. *Ornospades*.
- 1617,9 Lucil. 1154 a me auxiliatus siet (*siet codd.*). Τὸ χωρίον τοῦτο ἀνήκει οὐχὶ εἰς τὸ auxilior ἀλλὰ εἰς τὸ auxilio καὶ ὁρθῶς τίθεται ἐν p. 1616,75 ὁμοῦ μετὰ τοῦ χωρίου τοῦ Vit. 5,8,2 ὅπερ τελευταῖον πάλιν κακῶς τίθεται ἐνταῦθα (p. 1617,72). Τὰ αὐτὰ λεπτέον καὶ περὶ τοῦ auxilium (Gracch. or. frg. κλπ.) τῆς p. 1617,10 καὶ 1616,67-68.
- 1634,76 ἀντὶ Amm. 10,8,10 γρ. Amm. 16,8,10. Τοῦ Ἀμμιανοῦ ἀπωλέσθησαν, ὥς γνωστόν, τὰ πρῶτα XIII βιβλία.
- 1635,62.73 ἀντὶ axioma γρ. axiōma (ἀξίωμα) καὶ Axīōma.
- 1637,2 ἀντὶ Mart. 2,57,2 γρ. Mart. 2,77,2.
- 1637,20 Μετὰ τὸ Acc. trag. 566 sub axe posita ad stellas septem συμπλήρωσον (Cic. Tusc. 1,68), ὥς ἀλλαχοῦ προστίθεται (l. ἀνωτ. p. 1357,48 καὶ 1709,11).
- 1640,57 ἔξ. Ἐνλ. Axius δὲν σημειοῦται χωρίον τοῦ Σουητωνίου Iul. 9,2 in quadam ad Axium epistula referens Caesarem...
- 1642,8. 10.14 ἀντὶ Axumis, Axomītae, Axumītānī γρ. Axūmis, Axōmītae, Axūmītānī ("Ἀξουμῖς, Ἀξωμῖς, Αὐξούμη, Αὐξωμίται, Αὐξουμίται, Ἐξωμίται).

- T.L.L. II 1652,71 apud Ter. Ad. 913 *coni.* (sc. babulo) *pro* Babylo. Μετὰ τὸ Babylo πρόσθετος (v. p. 1655,78) ἔνθα ὁρθῶς γίνεται παραπομπή εἰς p. 1652,71.
- 1663,43 ἀντὶ Hor. carm. 2,7,29 γρ. Hor. carm. 2,7,27.
- 1664,73 ἐξ. Ἐν λ. Bacchus δὲν συμπεριελήφθη τὸ λ. Bacchias Βακχιάς, Βάκχου νῆσος τοῦ Ἀραβικοῦ κόλπου (Plin. nat. 6,173 Bacchias et Antibacchias). Ναὶ μὲν τὰ λλ. Bacchias καὶ Antibacchias (Ἀντιβακχιάς, Ἀντιβάκχου νῆσος) κατεχωρίσθησαν ἰδιαιτέρως (II p. 1661,80 κ. II p. 166,18) ἀλλὰ θὰ ἔπρεπεν ἀμφοτέρω ναὶ συσχετισθῶσι πρὸς τὸ Bacchus καὶ τοῦτο πρὸς ἐκείνα.
- 1690,11 ἀντὶ balanitēs γρ. balanitēs (βαλανίτης).
- 1693,6 ἀντὶ Balbura γρ. Balbūra (Βάλβουρα).
- 1696,38 ἀντὶ balbutus γρ. balbūtus.
- 1696,40 Balce (γρ. Balcē)... Plin. nat. 5,126. Ἐπρεπε νὰ μνημονεῦθῃ ἔνταῦθα, ὡς συμβαίνει καὶ ἀλλαχοῦ ἐπὶ ὁμοίων περιστάσεων, ὅτι ὑπάρχει καὶ ἑτέρα γραφή Balcēa (*D?* *B*), ἣν τελευταίαν μόνην εὐρίσκομεν ἐν τῷ Λεξικῷ τοῦ Gaffiot. Σημειωτέον ὅτι οὐδετέρων τῶν γραφῶν τοῦ λήμματος τούτου ἀναγράφουσιν οἱ Λεξικογράφοι (Freund-Theil, Forcellini-Perin, Klotz, Georges κ.ά.).
- 1700,72 2. Ballio γρ. Balliō (πρβλ. καὶ στ. 60 1. Balliō).
- 1709,11 Trag. inc. 5 exsacrificabo hostiis balantibus. Μετὰ τὸ balantibus συμπληρωτέον ὡς ἐξῆς (Cic. div. 1,42), ὡς πράττουσιν ἀλλαχοῦ οἱ συντάκται τοῦ T.L.L. δηλοῦντες ἐντὸς παρενθέσεως τὸν συγγραφέα παρ' ᾧ ἀπαντᾷ τὸ ἀπόσπασμα. Ἐνταῦθα παρατηρητέον ὅτι ὁ Ribbeck (*1897), ὃν ἀκολουθεῖ ὁ Thesaurus, ἔχει ἐν τῷ οἰκίῳ τόπῳ *ecsacrificabat hōstiis balāntibus*, τοῦναντίον δὲ *exsacrificabat* φέρεται ἐν τῇ νεωτάτῃ ἐκδόσει (*scaenic. Roman. fragm. Μόναχ.* 1953, σ. 318) τοῦ καθηγητοῦ Alfr. Klotz. Τὸ ὅημα τοῦτο εἶναι ἐκ τῶν ἄπαξ εἰρημέων, ἐὰν δὲν ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ἡ γραφή τοῦ *L* (cod. Leidensis Vossianus 73 s. IX) et sacrificabat.
- 1717,29 ἀντὶ baphium γρ. baphium (βαφεῖον) ὡς καὶ πάντες οἱ ἄλλοι Λεξικογράφοι, ὧν οἱ πλεῖστοι (Forcellini, Freund-Theil, Klotz, Lewis-Short) ἔχουσι καὶ λῆμμα *baphēum* (= *baphium*), οὗ ὁ T.L.L. οὐδὲν χωρίον ἀναφέρει.
- 1728,54 ἀντὶ Liv. 43,31,10 γρ. Liv. 44,31,10.

T.L.L. II 1749,1 ἀντὶ Barcīnus γρ. Barcīnus (πρβλ. Sid. carm. 2,532 ūt rūbēat Bārcīnā clādē Mētaūrūs). Οὕτω καὶ πάντες οἱ Λεξικογράφοι πλην τοῦ Forcellini-Perin γράφοντος Barcīnus. Ἀπορίας ἄξιον εἶναι πῶς διέφυγε τὸν Συντάκτην τοῦ T.L.L. τὸ ἀνωτέρω χωρίον τοῦ Σιδωνίου.

1752,20 2. Barea v. Baria γρ. 2. Barēa v. 1. Barīa. Ἰδ. κατωτ. 1753,33.

1752,26 Μετὰ τὸ λ. Barēius προσθετέον λ. Barēnē, -ēs f. urbs prope Ecbatana Croeso a Cyro victore donata (Iust. 1,7,7 ἐξ εἰκασίας τοῦ Bongarsius, ἣν ἀπεδέχθη ὁ Duebner. Ἰδ. ἐκδ. Ieep εἰς Iust. l.l.). Τὸ λ. Barēnē εἰσηγμένον ἤδη εἰς τὸ καίμενον τοῦ Ἰουστίνου διέφυγε τὸν Perin ὥς καὶ τοὺς συντάκτας τοῦ T.L.L. εἰ καὶ ἐμμέσως γίνεται μνεῖα τούτου ἀλλαχοῦ τοῦ Thesaurus (p. 1721, 69) ἐν λ. 2. Bara, urbs Mediae. Iust. 1,7,7 urbs Bara (beroe II, Barene Bongars.). Ὅθεν ἀνάγκη καλντέρας τακτοποιήσεως τῶν πραγμάτων τούτων.

1753,33 1. Baria γρ. 1. Barīa. Οὕτω καὶ ὁ Perin πρβλ. ἑλλην. Βάρεια. Ἰδ. ἀνωτ. 1752,20.

1756,26 baroptenus (-ī) f. Plin. nat. 37,150 baroptenus sive baripe, nigra sanguineis et albis nodis... cf. Isid. orig. 16,11,5 baroptis... nigra est cum sanguineis et albis nodis. Ὁ Ἰσίδωρος εἶχεν ὑπ' ὄψιν βεβαίως τὸν Πλίνιον, ἐν τούτοις ἀντὶ nodis φέρεται δις γράψας notis πρβλ. Veientana Italica gemma est, Veiis reperta, nigra facie, albis intermicantibus notis. Isid. ἐ.δ. Θὰ μείνωσιν τὰ χωρία ὥς ἔχουσιν ἢ θὰ συμφωνήσωσιν; ἢ μήπως ὁ Πλίνιος εἶχε γράφει notis καὶ τοῦτο εἶχε πρὸ ὀφθαλμῶν ὁ Ἰσίδωρος ἢ τέλος nota καὶ nodus εἶναι συνώνυμα;

1760,10 Πρόσθετε λ. bascellārius. Reg. urb. p. 23,10 sq.

1785,35 Bathinus, -ī fluvius Pannoniae. Vell. 2,114,4. Μήπως γραπτέον Bathīnus; (οὕτω Klotz, Gaffiot). Τὸ λ. τοῦτο διέφυγε τὸν Perin ἐν τῷ Onomasticon (ἀλλὰ καὶ ἄλλους, τὸν Georges, Lewiss-Short).

1856,6 (Cic.) Att. 13,49,1 γρ. Att. 13,49,2 fin.

1973,9 Verg. georg. 2,355 πρόσθετε καὶ 2,400.

2049,64 Sid. epist. 2,2,14 ranas crepusculo incumbente blaterantes. Ὅρθῶς ἔχουσι τὰ ἐνταῦθα, εἰ καὶ θὰ ἦτο πληρόστερον ἂν ἐσημειώνετο καὶ ἡ ἄλλη γρ. blattero (codd. T F καὶ P. Ἰδ. ἐκδ. Mohr. κ. Luetjohann). Οὐχὶ ὀρθῶς

- ὁ Georges καὶ ὁ Gaffiot ὑπὸ λ. blactero παραπέμπουσιν εἰς τὸν Σιδώνιον. Περὶ τῆς γραφῆς blactero οὐδαμοῦ τοῦ T.L.L. γίνεται λόγος.
- T.L.L. II 2062,72 Bogud, -dis... καὶ p. 78 Bogus: bell. Alex. 62,1 et 62,3 (Bogas S). 'Αλλ' ἐν τῇ ἐκδόσει τοῦ Kübler, πρὸς ἣν στοιχοῖ ὁ T.L.L., φέρεται Bogud ἐν δὲ τῷ index τοῦ αὐτοῦ σημειοῦται ἡ γεν. Bogūtis μετὰ μακροῦς τῆς παραληγοῦσης, ἥτις προσφθία δὲν φαίνεται ἐν τῷ T.L.L. ἔνθα γράφεται Bogud, -dis (ξ.ἀ.). Τούτου δοθέντος γρ. ἐν p. 2063,6 ξξ. Bogūtiana (Bogudiana E).
- 2065,24 Βοιοίτix μήπως Βοιδρίx (πρβλ. Πλουτ. Μάρ. 25 Βοιωριξ... ὁ τῶν Κίμβρων βασιλεὺς [Βοιωριξ παρὰ Pape-Benseler]).
- 2066,37 ἀντὶ Bolentium γρ. Bōlentium (Βωλέντιον).
- 2077,85 Bonna... *hodie* Bonn... Flor. epit. 4,12,26 (?) καὶ p. 2133,69 Borma... *nom. oppidi corruptum apud* Flor. epit. 4,12,26, cf. *PW* III 701 (*sub.* Bonna). 'Αλλὰς λέξεσιν ὁ συντάκτης τοῦ λήμματος Borma θεωρεῖ τοῦτο ἐφαρμένον ἐπομένως προκρίνει τὸ Bonna. 'Αλλ' ἐκεῖ (p. 2077,15) ἀμφιβάλλει περὶ τοῦ Bonna θέτων μετὰ τὸ Flor. epit. 4,12,26 ἐρωτηματικὸν (?). Παρὰ ταῦτα ὁ ἐκδότης τοῦ Φλώρου Rossbach, δὲν ἀκολουθεῖ ὁ T.L.L., ἔχει εἰσαγάγει εἰς τὸ κείμενον τὴν γρ. Bormam τοῦ cod. Bambergensis σημειῶν ἐν τῷ *app. crit.*: bonam C.
- 2133,69 ἰδ. 2077,15.
- 2204,48 (*Plin. nat.*) 22,93 bromos semen est spicam ferentis herdae. Τὸ παρατιθέμενον τοῦτο χωρίον δὲν ἀνήκει ἐνταῦθα (22,93) ἀλλὰ εἰς *Plin. nat.* 22,161.
- 2219,43 Ἐνταῦθα ὑπάρχει μόνον λῆμμα τοῦ bu (*bu syllaba*. Paul. Fest. p. 109: imbutum est, quod cuiuspiam rei sucum perbibit unde infantibus an velint bibere dicentes bu syllaba contenti sumus) ἀντιθέτως πρὸς τοὺς Λατίνους Λεξικογράφους παραθέτοντας δύο λήμματα τοῦ bu (ἥτοι 1. bu, 2. bū-). Τὸ δεύτερον τοῦτο bū- (ἀναμφιβόλως βοῦ- τοῦ βοῦς πρὸς δήλωσιν τοῦ καθ' ὑπερβολὴν μεγάλου ἢ τερατώδους πράγματος) χρησιμεύει ὥς α' συνθετικὸν λέξεων κυρίως ἑλληνικῶν χρησιμοποιοῦνθαι καὶ ὑπὸ τῶν Λατίνων ὥς ἔχουσιν ἢ μεταβελγημέως πως (π.χ. βούμαστος būmastus ἀλλὰ καὶ būmam-mus, βουμελία, būmelia, βούσυκον būsycon, βούπαις

- būraes, βούλιμος būlīmus, βοῶπις boōpis κ.τ.τ. προβλ.
Varro rust. 2,5,4 καὶ Paul. Fest. 32,10).
- T.L.L. II 2219,61 Μετὰ τὸ λ. Būbaces (γρ. Bubacēs προβλ. Βουβάκης)
πρόσθετες λ. Būbaesius, υ. Būbasus, Būbasius (προβλ.
II p. 2220,76).
- 2229,32 ἀντὶ Milchhöfer *PW. III* 1918 γρ. *PW. II* 1918.
- 2241,26 Buliōnēs υ. Byllis ἀντὶ Byllis γρ. 1. Byllis. Ἄλλ' ἐκεῖ
(II p. 2265,79) φέρεται Bul(l)ionēs ἥτοι μετὰ βραχείας
τῆς παραληγούσης· προβλ. Βυλλίονες *Στράβ.* 7,326). Πό-
τερον ἀληθεύει; Οἱ Λεξικογράφοι Klotz, Georges καὶ
Gaffiot ἔχουσι Bulliōnēs.
- 2258,62 Μετὰ τὸ Varro rust. 2,5,4 πρόσθετες γρ. scr. Paul. Fest.
32 ὡς δηλοῦται ἀλλαχοῦ τοῦ T.L.L. (II p. 2128,24).
- 2264,77 Buzītēs *ex gente* Buz... Βουζίτης γρ. Būzītēs προβλ.
αὐτόθι στ. 82 Būzygaeus.
- 2265,62 ἀντὶ Cic. Phil. 11,11,26 γρ. Cic. Phil. 11,26.
- 2268,49 Ἐν τέλει τοῦ λ. Bŷzantia πρόσθετες (υ. 2. Bŷzantium)
πρὸς συσχετίσιν τῆς ἐκεῖ (II p. 2270,12) παραπομπῆς
πρὸς τὸ ἀνωτέρω Bŷzantia, ὡς συχνάκις γίνεται ἐν τῷ
Thesaurus Linguae Latinae.

ΕΡΡΙΚΟΣ ΣΚΑΣΣΗΣ